

РЕШЕНИЕ

№ 24029

гр. София, 19.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6203** по описа за **2024** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „БОДУ“ ООД, ЕИК[ЕИК] чрез адв. А. И. срещу Решение № 2194 от 09.05.2024г. на СРС, НО, 102 състав, постановено по НАХД № 2540 от 2022г. по описа на съда. С обжалваното решение е изменено Наказателно постановление № 23-2100181 от 01.02.2022г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област, с което на осн. чл.416, ал.5 от КТ на дружеството - жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 (две хиляди) лева за нарушение на чл.415, ал.1 от КТ, като размера на наказанието е намалено на 1650 (хиляда шестстотин и петдесет лева).

Според касатора атакуваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на закона – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63в от ЗАНН. Според жалбоподателя районният съд неправилно е приел, че процесните АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентни органи. Счита, че не са събрани доказателства, от които да се установява, че дружеството е извършило нарушение като се твърди, че контролните органи неправилно са приложили закона като са издали предписание да бъде изплатен извънреден труд в по-голям размер от реално

положения. По същество от съда се иска да отмени оспорваното решение и измененото с него наказателно постановление.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – Директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ –Софийска област, редовно призован, се представлява от юрк. Г., която оспорва касационната жалба, прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в производството представител на СГП – прокурор К. намира жалбата за неоснователна.

Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

От фактическа страна районният съд е установил, че: на 27.10.2021г., служители на Д „ИТ” - Софийска област, в състав: свидетелките Б. Т. (на длъжност „главен инспектор” в дирекцията) и Ц. К. (на същата длъжност в същата дирекция) извършили проверка по спазването на трудовото законодателство и осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд в обект на контрол: охрана на магазин „Ф.”, намиращ се в [населено място], [улица], осъществявана от служители на „БОДУ” ООД, със седалище и адрес на управление в [населено място],[жк], [улица]. На проверката, в качеството на представител на „БОДУ” ООД присъствала Й. М. - упълномощено лице.

По време на проверката били установени множество (общо 18 на брой) нарушения на трудовото законодателство, като служителите на трудовата инспекция установили, че със Заповед № 01/02.01.2021г. на ръководството на дружеството - жалбоподател, считано от 01.01.2021г. в „БОДУ” ООД било въведено сумирано изчисляване на работното време, с период на отчитане от един месец.

По данните от представената при проверката на място в обекта присъствена книга, в която работещите на смяна отразявали присъствието си на работното място, удостоверено с техен подпис, служителите на инспекцията по труда установили, че служителят С. И. Т. през месец юли 2021г. е отработил 13 смени от по 12 часа всяка (т. е. общо 156 часа), като отработените часове от този служител за периода от сумираното изчисляване (един месец), надвишавали нормата часове за същия период, която била 128 часа и се получавала след преизчисляване на нормата за продължителност на работното му време поради ползване на 6 (шест) дни платен годишен отпуск). В същото време, съгласно данните от представения фиш за м. юли 2021г. за начислени възнаграждения, на служителя бил начислен и изплатен със съответното увеличение извънреден труд за 5 ч. 14 мин., при реално положени 28 часа извънреден труд. До завършване на проверката не били представени каквито и да било документи от дружеството за изплащането на възнаграждението за извънреден труд в пълен размер за всички положени часове от служителя С. Т., което нарушавало чл.262, ал.1, т.4 от КТ.

За установените при проверката обстоятелства бил съставен Протокол за извършена

проверка (П.) № ПР-2135551 от 16.11.2021г., в който за отстраняване на констатираните нарушения и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, били дадени общо 18 (осемнадесет) задължителни предписания, като предписание № 12 било работодателят (дружеството - „БОДУ“ ООД), с оглед надвишаване на нормата часове за периода на сумираното изчисляване на работното време, който е един месец, да заплати в пълен размер положения през месец юли 2021г. извънреден труд на служителя си С. Т., съгласно разпоредбата на чл.262, ал.1, т.4 от Кодекса на труда, като това предписание трябвало да бъде изпълнено в срок до 30.11.2021г. Съставеният П. бил връчен на упълномощения представител на дружеството срещу подпис. Въпросните предписания не били оспорени по административен или съдебен ред.

На същия ден била връчена и призовка на основание чл.45, ал. 1 от АПК на пълномощника на дружеството, с която дружеството било призовано да представи на 06.12.2021г. документи, удостоверяващи изпълнението на предписанията, дадени с П. № ПР-2135551/16.11.2021г.

От страна на дружеството било изпратено кратко писмо с вх. № 21102281/06.12.2021г., в което се сочело, че предписания № № 1 - 8 от П. № ПР-2135551/16.11.2021г. били изпълнени още преди проверката, а за предписанията № № 9 - 18 от П. били представени фишове за работни заплати, в които били начислени нощен, празничен и извънреден труд.

Свидетелката Б. Т. прегледала въпросните документи, и установила, че във фиша за м. юли 2021г. на служителя С. Т. бил начислен и заплатен само 5,140 часа извънреден труд вместо реално положените 28 часа, т. е. даденото предписание не било изпълнено в рамките на дадения срок за това.

За обстоятелствата по допълнителната проверка бил съставен Доклад № ПР-2141026/15.12.2021г. При това положение, свидетелката Т. приела, че констатираното от нея представлява неизпълнение на дадените от трудовата инспекция задължителни предписания, с което от страна на дружеството „БОДУ“ ООД било извършено нарушение по чл.415, ал.1 от КТ и съставила против същото Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 23-2100181/15.12.2021г., като били описани обстоятелствата по извършената проверка, обстоятелствата по извършване на нарушението, фактическото описание на административното нарушение и правната му квалификация по чл.415, ал.1 от КТ.

Въз основа на АУАН № 23-2100181/15.12.2021г., на 01.02.2022г. директорът на дирекция „ИТ“ - Софийска област издала и обжалваното НП № 23-2100181/01.02.2022г., в което били описани обстоятелствата по извършената проверка, тези по извършването на нарушението, словесното (фактическо) описание на административното нарушение и възприетата за него правна квалификация по АУАН (чл.415, ал.1 от КТ), като на осн. чл.416, ал.5 вр. чл.415, ал.1 от КТ на дружеството било наложено административно наказание „имуществена санкция“ от 2 000 (две хиляди) лева за нарушението.

Въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, в предвидените от закона срокове и с всички реквизити, предвидени в ЗАНН. Приел е също така, че извършването на нарушението от страна на санкционираното лице е безспорно доказано, тъй като приетата от АНО за установена фактическа обстановка се подкрепя от приобщените по делото писмени и гласни доказателства, но намалил размера на наложената санкция до размер съответен на извършеното съгласно

изложените мотиви.

Решението на Софийски районен съд е валидно и допустимо, но неправилно.

По делото са приложени заповед за оправомощаване № 3-0058/11.02.2014 г. на директорите на Д „ИТ“, Заповед № 3- 0024/08.01.2019 г. и Заповед № 3-0025/08.01.2019г. за разширяване на териториална компетентност издадени от изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, Заповед 3-0057/14.01.2022г. за разширяване териториалната компетентност на служители към ДИТ С. област, Заповед № ЧР-441/20.02.2017 г., и Заповед № ЧР-1573/25.09.2019г. за изменение на служебното правоотношение.

Установено е, че изпълнителният директор на ИА „ГИТ“ е издал заповед № 3-0024/08.01.2019 г. и заповед № 3-0025/08.01.2019 г., с които, на основание чл. 6, ал. 2, т. 14 от УПИАГИТ (отм.) , на служителите от ДИТ С. - област е определен териториален обхват на контролна дейност, който включва и конкретно посочени райони на [населено място], в т.ч. и район „Л.“.

Относно нищожността на тези заповеди се е произнесъл Върховния административен съд в мотивите на решение № 3624 от 15.04.2022г. по адм.д. № 11698/2021г. по описа на ВАС, Шесто отделение.

Съгласно чл. 12, т. 3 УПИАГИТ (отм.), действащ към момента на тяхното съставяне, специализираната администрация на Главна дирекция „Инспектиране на труда“ е организирана с 28 териториални поделения - дирекции „Инспекция по труда“, разположени в административните центрове на областите. Териториалната компетентност на отделните териториални поделения на ИА „ГИТ“ е императивно определена в чл.16, ал.2 от Правилника.

Правомощията на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ по чл. 6, ал. 2, т. 14 от УПИАГИТ (отм.) са свързани с определяне обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда, но само в определените за тях рамки на компетентност, но не и повече от предвиденото, включително за териториалния обхват. Нито в ЗЗБУТ, нито в УПИАГИТ (отм.) е изрично възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда.

При това положение заповед № 3-0024/08.01.2019 г. и заповед № 3-0025/08.01.2019 г. на изпълнителния директор на ИАГИТ, с които се определя териториална компетентност на ДИТ С. – област, различаваща се от определена в чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ (отм) са незаконосъобразни. Административнонаказващият орган е териториално некомпетентен орган, действал извън териториалния обхват по чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ (отм).

Поради изложените съображения процесните АУАН и НП се явяват незаконосъобразни. Касае се за абсолютно, съществено и неотстранимо нарушение на процесуалните правила, което има като своя единствена последица цялостната отмяна на окончателния правоохранителен акт.

По изложените съображения, решението на районния съд следва да бъде отменено като неправилно. Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства. При този изход на правния спор разноски се следват на касатора, но тъй като същият не е направил изрично искане в тази насока, то и съдът не следва да присъди такива.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1

от ЗАНН Административен съд София – град, XXVII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2194 от 09.05.2024г. на СРС, НО, 102 състав, постановено по НАХД № 2540 от 2022г. по описа на съда като наместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2100181 от 01.02.2022г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област, с което на осн. чл.416, ал.5 от КТ на „БОДУ“ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 (две хиляди) лева за нарушение на чл.415, ал.1 от КТ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.